

ת"פ 43232/02/18 - מדינת ישראל נגד ניזאר ח'טיב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43232-02-18 מדינת ישראל נ' ח'טיב
בפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניזאר ח'טיב

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל ארבעה אישומים.

באישום הראשון: הואשם בקבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

באישום השני: הואשם בגניבה, עבירה לפי סעיף 384 בנסיבות סעיף 383(א)(1) לחוק;

באישום השלישי: הואשם בגניבה, עבירה לפי סעיף 384 בנסיבות סעיף 383(א)(1) לחוק;

באישום הרביעי: הואשם בקבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק.

עובדות כתב האישום

2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 16.09.2015 סמוך לשעה 12:00, הגיע הנאשם לחנות "נשנושים" בצומת שורש המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכר בחנות, שימטה אזנה, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של 4,406 ₪, כשהוא יודע שאין בכוונתו לשלם עבורם. לאחר ששלח המוכר את הכרטיסים במחשב מפעל הפיס, החזירם לנאשם והמתין לתשלום בעבורם. הנאשם ביקש מהמוכר שיכין לו אוכל וטען שהוא יוצא לעשן ולאחר מכן יחזור, בידעו שאין בדבריו אמת (להלן: "מצג שווא"). בהסתמך על מצג שווא לא עמד המוכר על כך שהתשלום יהיה מידי ואף הכין לנאשם לאכול, כבקשתו. בסמוך לכך, נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו הכרטיסים, וזאת בלי ששילם

עבורם ועבור האוכל .

3. על פי עובדות **האישום השני**, ביום 17.03.2017 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לתחנת מפעל הפיס במתחם "אלונית" בכרכור. הנאשם פנה למוכר בחנות, צורי כהן, וביקש לרכוש כרטיסי הגלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של 7,200 ₪ כשהוא יודע שאין בכוונתו לשלם עבורם. משנתן המוכר לנאשם את הכרטיסים, נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו הכרטיסים, וזאת בלי ששילם עבורם.

4. על פי עובדות כתב **האישום השלישי**, ביום 26.03.2017 סמוך לשעה 10:00, הגיע הנאשם לחנות ברחוב מס' 2 בדלית אל כרמל, המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכרת בחנות, עולה נסר אלדין, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של כ- 2,000 ₪ כשהוא יודע שאין בכוונתו לשלם עבורם. משקיבל את הכרטיסים מהמוכרת, נמלט הנאשם מהמקום כאשר ברשותו הכרטיסים וזאת בלי ששילם עבורם.

5. על פי עובדות **האישום הרביעי**, ביום 28.03.2017 סמוך לשעה 21:00, הגיע הנאשם לחנות "מוזס" בדרך בית לחם 53 בירושלים המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכר בחנות, רן אברהם טננבוים, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של 2,995 ₪ כשהוא יודע שאין בכוונתו לשלם עבורם. לאחר ששלח המוכר את הכרטיסים במחשב מפעל הפיס, המתין לתשלום עבורם. הנאשם ביקש מהמוכר את הכרטיסים, וטען שהוא רוצה לרכוש כרטיס נוסף ואז ישלם על כולם ביודעו שאין בדבריו אמת (להלן: "**מצג שווא**"). בהסתמך על מצג השווא, העביר המוכר לידי הנאשם את הכרטיסים, לא עמד על כך שהתשלום יהיה מידי ואף שלח לטובת הנאשם כרטיס נוסף במחשב. בעת שהמוכר שלח את הכרטיס הנוסף, נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו הכרטיסים, וזאת בלי ששילם עבורם. בסמוך לכך, הגיע הנאשם לחנות "פיצוחי טופן" בצומת פת בירושלים המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס, וזאת כדי לפדות את כספי הזכייה מהכרטיסים.

הסכמה דיונית וגדר המחלוקת העובדתית שנותר

6. לאחר שמיעת העדויות והסיכומים, הסכימו הצדדים להצעת בית המשפט שלפיה בכל האישומים יורשע הנאשם בגניבה בדרך של שליחת יד, עבירה לפי סעיף 384 בנסיבות סעיף 383(א)(2) לחוק.

7. למרות ההסכמה דלעיל, נותרה מחלוקת עובדתית אחת הנוגעת לסכום הגניבה באישום השני.

המאשימה טוענת שהנאשם גנב כרטיסי הגרלה מסוג צ'אנס של מפעל הפיס בשווי כולל של 7,200 ₪. מנגד טוענת ההגנה שמדובר בסכום קטן יותר שכן במהלך שהייתו במקום, "הזדכה" הנאשם על כרטיסי הגרלה שזכו וסכומים אלה לא קוזזו.

אדון במחלוקת עובדתית זו ואכריע בה.

דין והכרעה

8. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, מצאתי את עדותו של צורי כהן (להלן: "כהן") מהימנה בנוגע לסכום החוב של הנאשם.

9. המאשימה טענה שסכום הכרטיסים שנגנבו עמד על סך 7,200 ₪ ובעניין זה יש לאמץ את גרסתו המהימנה של כהן ולדחות את גרסת הנאשם שנמצאה לא אמינה. המאשימה ביססה את עמדתה על הנימוקים שלהלן:

א. **עדות המהימנה של כהן;** המאשימה טענה שמדובר בעד אמין ללא אינטרס אישי שאין סיבה לפקפק בגרסתו. בהתייחסה לפערים שנמצאו בין הודעתו לעדותו טענה המאשימה שמדובר בהבדלים שוליים שנובעים מחלוקי הזמן ואינם גורעים ממהימנות העד. כך טענה בעניין הפער הנוגע לשעה שבה נכנס הנאשם לחנות וכך גם טענה בעניין חקירתו של העד במשטרה בנושא מצלמות האבטחה הפנימיות והאם נשאל עליהן אם לאו.

ב. **דפוס פעולה זהה של הנאשם;** המאשימה טענה שגרסתו של כהן שואבת חיזוק ממעשים דומים שעשה הנאשם בשלושה אישומים נוספים שבהם התלוננו נגדו מתלוננים שונים ממקומות שונים בארץ.

ג. **הצגת פלט "סך לקוח" לחוקר;** על פי עדותו של כהן הוא הציג לשוטר שחקר אותו פלט מחשב שכותרתו "סך לקוח" שבו היה נקוב סכום הגניבה דהיינו יתרת חובו של הנאשם. המאשימה טוענת שהצגת הפלט מחזקת את גרסתו בנוגע לסכום הגניבה. בהתייחסה לכך שלא בא זכרו של הפלט הנ"ל בהודעה שנגבתה מכהן, טענה המאשימה שההודעה נכתבה בכתב יד וכפי הנראה שכח החוקר לציין זאת בהודעה.

ד. **גרסת הנאשם בעדותו שלפיה יש אפשרות להגיע לכמות כרטיסי ההגרלה בסך הנטען;** גרסת הנאשם בעניין זה מחזקת לשיטת המאשימה את טענתו של כהן בעניין סכום הגניבה שכן אין מניעה שהנאשם יצבור כרטיסים בסכום שבו נקב כהן.

ה. **לא הובאה ראיה שהכרטיסים הוחזרו לכהן;** המאשימה התבססה על עדותו של הנאשם במסגרת חקירתו הנגדית שם שמסר שהוא יודע בוודאות שהכרטיסים שנלקחו מכהן לא הוחזרו לו. שכן לא הוא עצמו החזיר את הכרטיסים ואף לא המשטרה.

ו. **הסברו של כהן שלפיו מפעל הפיס אינו מזכה על "עקיצות" או על כרטיסי הגרלה שחלף זמנם מניח את הדעת;** המאשימה טענה שהסבר זה משכנע בשאלת אי יכולתו של כהן להזדכות על הכרטיסים שנגנבו.

ז. **חוסר מהימנותו של הנאשם;** המאשימה טענה שגרסתו של הנאשם אינה מהימנה תוך שהפנתה הן

לאישומים האחרים המלמדים על אופיו, הן לגרסתו בנוגע לאישום הרביעי אשר סותרת את תוכן סרטון מצלמת האבטחה שמתעד את האירוע, והן לדבריו בעדותו אשר סותרים את דבריו בהודעתו שלפיהם הוא אינו מותיר חובות.

10. מנגד טענה ההגנה שסכום הכרטיסים שנגנבו היה פחות מסך של 7,200 ש"ח ובעניין זה לא עמדה המאשימה בנטל המוטל על שכמה להוכיח עובדה זו מעבר לכל ספק סביר. לשיטת ההגנה משקלם המצטבר של כל התמיהות שנמצאו בגרסתו של כהן אינו מאפשר לקבוע ממצאים על סמך דבריו. מכאן שבעניין סכום הגניבה יש לאמץ את גרסתו המהימנה של הנאשם ולדחות את גרסת כהן. ההגנה ביססה את עמדתה על הנימוקים שלהלן:

א. **לא נמצאו תימוכין לגרסת כהן שלפיה מסר לחוקר פלט "סך לקוח"**; ההגנה טענה שגרסתו של כהן אינה מתיישבת עם הודעתו שבה לא מוזכר ולא מתועד שנמסר לחוקר פלט שכזה. הדברים אמורים בשים לב לאלה:

1. לא הגיוני שהחוקר יחסיר פרט כה חשוב מההודעה.
2. החוקר ציין פרטים חשובים אחרים שמסר לו כהן כגון בעניין מצלמות האבטחה כך שלא הגיוני שישמיט את עניין הפלט.
3. כהן חתם על הודעתו וחזקה עליו שהיה מתקן את הטעון תיקון אם היה החוקר משמיט את עניין מסירת הפלט.
4. כהן התייחס בהודעתו לסכום (7,200 ₪) ומכאן שאילו היה בידו מסמך היה מציין זאת באותו שלב, במפורש.
5. המאשימה לא הזמינה את החוקר שגבה את הודעתו של כהן כדי לתמוך את טענה בנוגע לטעות שעשה כביכול עת השמיט את עניין הפלט מההודעה.
6. כהן נקב בסכום עגול ונקט בהודעתו לשון הערכה באומרו "כ-7,200 ₪". מכאן שאילו היה בידו פלט כטענתו היה נוקב בסכום מדויק.

ב. **כהן לא המציא לחוקר את הסרטון ממצלמת האבטחה הפנימית אשר מתעדת את הקופה**; ההגנה טענה שכהן מסר צילומי אבטחה לשוטר אך החסיר דווקא את הצילומים שיכולים היו לתמוך בגרסתו בעניין סכום הגניבה ומחדל זה מכרסם במהימנות גרסתו בעניין זה.

ג. **אי דיוקים בגרסתו של כהן**; ההגנה טענה שזכרוננו של כהן נחלש מאז מסר את הודעתו, ובעדותו נתגלו אי דיוקים שונים. כך טענה שבעדותו לא דיין בשעת האירוע, שטעה בהודעתו עת טען שהנאשם נעצר ביום האירוע והוא שוחח עמו באותו יום כשהנאשם שוהה במשטרה וזאת בעוד שהנאשם נעצר רק 11 יום אחר כך, שטעה כשטען שביום האירוע שוחח עם הנאשם בבית מלון בשורש סמוך לירושלים בעוד שהלה כלל לא הגיע לאזור זה באותו יום והשיחות עמו התקיימו רק 11 יום לאחר האירוע.

ד. כהן אישר בעדותו שבמועדים קודמים נהג הנאשם לשהות בחנותו זמן ממושך, להמר ולהזדכות על כרטיסים זוכים שאותם היה מחליף בכרטיסי הגרלה נוספים; גרסתו של כהן מבססת את הדינמיקה המקובלת בקרב מי שמעורבים בהימורים מסוג זה ומחזקת את טענות הנאשם.

ה. כהן בעדותו אישר שבשיחותיו עם הנאשם, הלה מסר לו שלא הייתה לו כוונה לגנוב והוא מתכוון להשיב לו את הכסף; גרסתו של כהן בעניין זה מחזקת את טענות הנאשם אשר לא התכחש לחובותיו.

ו. כהן בעדותו מאשר שהנאשם ניסה להחזיר לו כרטיסים ובהם כרטיסים זוכים אולם הוא סירב לקבלם באומרו: "אין לי מה לעשות עכשיו עם הכרטיסים"; גרסתו של כהן בעניין זה מחזקת אף היא את טענות הנאשם.

11. במחלוקת שבין המאשימה להגנה, ביכרתי את עמדת הראשונה ומצאתי את עדותו של כהן מהימנה בעניין סכום הגניבה, זאת מהטעמים הבאים:

א. כהן נקב בסכום זה כבר בגרסתו המידית במשטרת חדרה. מטבע הדברים סכום הגניבה היה הפרט שבו התמקד בהיותו מרכזי וכזה שהטריד את מנוחתו.

ב. ההודעה שנגבתה מכהן הייתה קצרה ולאקונית, פחות מעמוד אחד, בכתב יד, מה שמכונה "הודעה ראשונית". במסגרת החקירה שאל החוקר שאלות מועטות בלבד, לא העמיק בחקירה, לא שאל שאלות מהותיות רבות, לא פעל לאיסוף ראיות מאששות או מפריכות. כך שאופן החקירה מתיישב בהחלט עם גרסתו של כהן שלפיה הציג לחוקר פלט שלא תועד.

ג. גרסתו של כהן לא שוללת את טענת הנאשם שלפיה במהלך הזמן הרב שבו שהה בחנות הזדכח על זכויות. כהן טען שהפלט "סך לקוח" שהיה בידיו מציג "יתרת חוב ללקוח" ולא את סך הקניות של הלקוח. דהיינו מדובר בסכום החוב שצבר הלקוח לאחר קיזוז הזכויות. אשר לטפסים שנטל הנאשם מהחנות בעת שנמלט ממנה, הוא עצמו טען בעדותו שטפסים אלה לא הוחזרו לכהן בוודאות, לא על ידיו ולא באמצעות המשטרה.

ד. הסכום הנטען דהיינו יתרת חוב בסך 7,200 ₪ מתיישב עם הסכומים שנהג הנאשם להוציא במסגרת הימוריו גם לפי טענתו הן בחנות של כהן והן בחנויות אחרות. סכום זה מתיישב גם עם משך הזמן הרב שבו שהה הנאשם בחנות כשהוא מהמר ברצף כפועל יוצא מהתמכרותו. כך שלא מדובר בסכום חריג ואף לא בזמן קצר.

ה. התנהגותו של כהן בזמן אמת וסדרת הפעולות המידיות שבהן נקט ובפרט עת עזב את חנותו בלי משגיח, מלמדות שהיה נסער לאחר שהפסיד סכום ניכר ולא סכום זניח.

ו. הנאשם לא יכול היה לנקוב בסכום חוב מדויק שכן מטבע הדברים כשהיה עסוק בהימורים באופן

כפייתי לא שת ליבו לסכומים המדויקים בעוד שמנגד כהן טען ליתרת חוב בהסתמך על פלט מחשב מדויק.

ז. **גרסתו של הנאשם נמצאה לא אמינה** הן בהשוואה שבין הודעתו לעדותו, הן כעולה מעובדות כתב האישום, והן בנקודות שאליהם הפנתה המאשימה.

ממצאים עובדתיים

12. כפועל יוצא מהודאתו של הנאשם בעבירות גניבה בדרך של שליחת יד ובהתאמה בעובדות המשכללות עבירות אלה, יש לגרוע אפוא מהעובדות באישומים השונים את החלקים שמקימים עבירות "קבלת דבר במרמה" שבהן לא הודה הנאשם כדי לשקף נכונה את העובדות שבהן הודה הנאשם במסגרת ההסכמה הדיונית.

בהתאם לכך העובדות שבהן הרשעתי את הנאשם הן כדלקמן:

אישום ראשון

א. ביום 16.09.2015 סמוך לשעה 12:00, הגיע הנאשם לחנות "נשנושים" בצומת שורש המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכר בחנות, שימטה אזנה, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של 4,406 ₪. לאחר ששלח המוכר את הכרטיסים במחשב מפעל הפיס, החזירם לנאשם והמתין לתשלום בעבורם. הנאשם ביקש מהמוכר שיכין לו אוכל וטען שהוא יוצא לעשן ולאחר מכן יחזור. בהסתמך על דבריו לא עמד המוכר על כך שהתשלום יהיה מידי ואף הכין לנאשם לאכול, כבקשתו. בסמוך לכך, נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו הכרטיסים, וזאת בלי ששילם עבורם ועבור האוכל.

אישום שני

ב. ביום 17.03.2017 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לתחנת מפעל הפיס במתחם "אלונית" בכרכור. הנאשם פנה למוכר בחנות, צורי כהן, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס והמוכר סיפק לו כרטיסים לבקשתו. הנאשם שהה בחנות זמן ממושך והימר באמצעות הכרטיסים. בשלב מסוים נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו כרטיסים וכשהוא מותיר בחנות חוב בסך 7,200 ₪.

אישום שלישי

ג. ביום 26.03.2017 סמוך לשעה 10:00, הגיע הנאשם לחנות ברחוב מס' 2 בדלית אל כרמל, המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכרת בחנות, עולה נסר אלדין, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של כ- 2,000 ₪. משקיבל את הכרטיסים

מהמוכרת, נמלט הנאשם מהמקום כאשר ברשותו הכרטיסים, וזאת בלי ששילם עבורם.

אישום רביעי

ד. ביום 28.03.2017 סמוך לשעה 21:00, הגיע הנאשם לחנות "מוזס" בדרך בית לחם 53 בירושלים המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכר בחנות, רן אברהם טננבוים, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של 2,995 ₪. לאחר ששלח המוכר את הכרטיסים במחשב מפעל הפיס, המתין לתשלום עבורם. הנאשם ביקש מהמוכר את הכרטיסים, וטען שהוא רוצה לרכוש כרטיס נוסף ואז ישלם על כולם. בהסתמך על דבריו, העביר המוכר לידי הנאשם את הכרטיסים, לא עמד על כך שהתשלום יהיה מידי, ואף שלח לטובת הנאשם כרטיס נוסף במחשב. בעת שהמוכר שלח את הכרטיס הנוסף, נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו הכרטיסים וזאת בלי ששילם עבורם. בסמוך לכך, הגיע הנאשם לחנות "פיצוחי טופן" בצומת פת בירושלים המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס, וזאת כדי לפדות את כספי הזכייה מהכרטיסים.

בכל האישומים שלהלן בהיותו של הנאשם מחזיק בכרטיסי ההגרלה כדין, גנב אותם בכך ששלח בהם יד במרמה.

סוף דבר

כעולה מכל האמור לעיל, הנאשם מורשע אפוא בארבע עבירות לפי סעיף 384 בנסיבות סעיף 383(א)(2) לחוק.

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, במעמד הצדדים